

Gegužė, gegUžė ar gegUŽIS?

Diana Žekienė

Vilniaus kolegijos Sveikatos priežiuros fakultetas

Gegužė – paukščių klegesio, augalijos suvešėjimo mėnuo. Pirmosiomis gegužės dienomis užkukuoja gegutė, jos vardu ir pavadinatas mėnuo, nors senovėje lietuvių ši mėnesį vadino ir kitaip vardais: *Sétiniu, Žiedžiumi, Žiedų, Gegužiniu*.

Kaip šiandien taisyklingai vartoti ir kirčiuoti paskutinio pavasario mėnesio pavadinimą: **gegužė, gegužė ar gegužis?**

Dabartinės lietuvių kalbos žodyne (2003) duodami du galimi šio žodžio kirčiavimo variantai: **gegužė** (3^b) ir **gegužė** (2).

Pagrindinė norma: **gegužė** (3^b) (kirtis šokinėja, pavyzdžiu, kaip žodyje drebulė):

(kas?) **gegužė**: *Gegužė – paskutinis pavasario mėnuo.*

(ko?) **gegužės**: *Pirmajį gegužės sekmadienį švenčiame Motinos dieną.*

(kam?) **gegužei**: *Gegužei išpusėjus minima deivės Mildos – meilės ir laisvės deivės diena (05 13) ir Tarptautinė šeimos diena (05 15).*

(ka?) **gegužę**: *Gegužę (arba: gegužės mėnesį) švenčiamai moterų vardadieniai – šv. Domicelės (05 07), šv. Sofijos (05 15), šv. Elenos (05 22) ir šv. Petronėlės (05 31).*

(kuo?) **gegužė**: *Balandį, palyginti su gegužė, nebuvo tiek medikų švenčių:*

Tarptautinė akušerių diena (05 05), Tarptautinė raudonojo kryžiaus diena (05 08), Tarptautinė slaugytojų diena (05 12).

(kame?) **gegužėje, (gegužėj)**: *Gegužėj švenčiamai vyru vardadieniai: šv. Florijonas (05 04), šv. Stanislovas (05 08), šv. Pankracas (05 12), šv. Gervazas (05 13), šv. Bonifacas (04 14).*

Šalutinė norma: **gegužė** (2) (kirtis šokinėja, pavyzdžiu, kaip žodyje *saulužė*):

(kas?) **gegužė – saulužė**

(ko?) **gegužės – saulužės**

(kam?) **gegužei – saulužei**

(ka?) **gegužę – saulužę**

(kuo?) **gegužė – saulužė**

(kame?) **gegužėj(e) – saulužėj(e)**

Mėnesiui pavadinti vartosenoje gana dažna vyriškosios giminės forma **gegužis** (*gegužio...*). Ji laikytina šalutine norma, kuri **galima** laisvuosiuse stiliuose – šnekamojoje kalboje, grožinėje literatūroje. „Kalbos patarėjus“ (1939) ji buvo nurodyta kaip nenorminė, „Kalbos vadove“ (1950) ir Dabartinės lietuvių kalbos žodyno pirmajame leidime (1954) iškelta kaip lygiavertis moteriškosios giminės formos *gegužė* variantas (sinonimas), o antrajame jau pateikiama su nuoroda žr. *gegužė*.

Dažnai galima išgirsti besipiktinant: „visada buvo gegužis, o tie kalbininkai pakeitė į gegužę...“ Tokiai auditorijai galima priminti istoriją.

„Lietuvių kalbos rašybos vadovėlis su kirčiuotu žodynu“ (1938) duoda tik vieną normą: *gegužė* (3^b).

„Kalbos patarėjas“ (1939) normino: mėnesiui pavadinti vietoj formos *gegužis* teikė vartoti *gegužė*.

„Lietuvių kalbos rašybos žodynus“ (1948): *gegužė* (3^b).

„Kalbos vadovas“ (1950): *gegužė* (3^b) – gegutės ir mėnesio

reikšme; *gegužis* – gegužės mėnuo.

DŽ₁ (1954), DŽ₂ (1972), DŽ₃ (1993) ir DŽ₄ (2000): *gegužė* (3^b): 1. žr. *gegutė* [t. y. toks paukštis]; 2. penktasis metų mėnuo.

DŽ_{sc} (2003): *gegužė* (3^b), *gegužė* (2): 1. žr. *gegutė*; 2. penktasis metų mėnuo.

Taigi antrasis, šalutinis žodžio *gegužė* kirčiavimo variantas *gegužė* (2) įteisintas visai neseniai, nors vartosenoje buvo paplitęs, nurodytas ir didžiajame Lietuvių kalbos žodyne kaip tarmių faktas. Prestižinėje kalboje reikėtų išmokti ši mėnesio pavadinimą kirčiuoti pagal 3^b kirčiuotę (*gegužė – gegužę*), o paprastajoje vartosenoje, kam nesvetimas, gali būti ir antrasis įteisintas variantas – pagal 2-ąją kirčiuotę (*gegužė – gegužę*).

Forma *gegužis* laikytina šalutiniu normos variantu, kuris prireikus gali būti vartojamas laisvuosiuse stiliuose, literatūroje:

O buvo toks gražus **gegužio** galas,
Purienomis gelsvai putojo pievos,
Ir tais žaliais laukais, ir tais linksmais berželiais
Iš mėlyno dangaus gérėjosi pats Dievas. (Jonas Aistis)

Pražydės sodas ir šilas ūžia –

Linksmoms vestuvėms puošias **gegužė...**

Skrustai raudoni, mėlynos akys –

Stebiu, kaip stiebias kaštanų žvakės,

Ir kaip lelijos ir Baltos rožės,

Saulės draugužės, žiojasi, vožias... (Jurgis Baltrušaitis)

O **gegužio** naktis – pavojinga,

Tu nubrisi į sodą gilyn,

Atsistosi po vyšniomis – sninga,

Ir prikris šilto sniego širdin. (Juozas Erlickas)

Nykaus rudens neatmena **gegužė...**

Džiaugsmingai vel ištvinus iš krantų,

Šviesi banga kalvų pašlaitėm ūžia,

Šimtais spalvų žéruojančiu srautu... (Jurgis Baltrušaitis)

O buvo dienos margos

Ir naktys baisiai gilios –

Gejužis vyšniom linko,

Laukus žiedų priplėl! (Antanas Miškinis)

Parengta pagal: Rita Miliūnaitė. Kalbos vartotojų apklausų komentarai, www.kalbosnamai.lt